

Κάτι ψήνεται στο πάντειο

Σήμερα σας σερβίρουμε την δική μας πραγματικότητα στο πιάτο...

Στο πλαίσιο "εξορθολογισμού" του συστήματος και με πρόφαση την έξοδο από την κρίση ολοένα και περισσότερα κομμάτια του αναδιαρθρώνονται, πλήττοντας τους οικονομικά ασθενέστερους. Από αυτά δεν θα μπορούσε να λείπει το εκπαιδευτικό. Μέχρι τώρα το κράτος μας έδινε τις φοιτητικές παροχές όχι "από την καλή του την καρδιά" αλλά για να εξυπηρετήσει τις ανάγκες της εκάστοτε αγοράς. Πλέον αφού οι ανάγκες αυτές αλλάζουν ,το κράτος αποσύρει σταδιακά τις κοινωνικές παροχές που μέχρι τώρα έδινε, αναθέτοντας τες σε ιδιώτες, οι οποίοι εξασφαλίζουν ένα σταθερό κέρδος στις δικές μας πλάτες και πάνω στις δικές μας ανάγκες, με σκοπό να αποκλείσει ακόμη μεγαλύτερο κομμάτι της κοινωνίας.

Από τη διαδικασία αυτή το Πάντειο δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση. Οι περικοπές στα συγγράμματα και οι συζητήσεις τις συγκλήτου για δίδακτρα στα μεταπτυχιακά δείχνουν ότι η νέα πραγματικότητα πλησιάζει. Όσον αφορά τη στέγαση, το κτήριο που υποτίθεται ότι προοριζόταν για εστία δεν είναι τίποτα άλλο από τα συντρίμια που βρίσκονται πάνω από τη λέσχη, το οποίο υποτίθεται ότι από το 1997 ανακαινίζεται. Οι ελάχιστοι φοιτητές που δικαιούνται στέγαση μένουν στο ξενοδοχείο *filoxenia*, που βρίσκεται κοντά στο σταθμό Λαρίσης. Επίσης εδώ και χρόνια η καθαριότητα όπως και η φύλαξη (εταιρείες *security*) έχει περάσει στα χέρια εργολάβων. Λέγοντας για εργολαβία μιλάμε για ένα καθεστώς κατά το οποίο μια λειτουργία του πανεπιστημίου ανατίθεται σε κάποια ιδιωτική επιχείρηση μετά από διαγωνισμό. Αυτή η λογική ξεκίνησε με την πρόφαση ότι θα μειωθεί το κόστος των λειτουργιών κάτι που φυσικά δεν ισχύει, αφού το μόνο που μειώνεται είναι ο μισθός των εργαζομένων με στόχο την επίτευξη κέρδους από τον ιδιώτη-εργολάβο, με αποτέλεσμα το κόστος να παραμένει πάνω κάτω το ίδιο. Κάτι άλλο που πρέπει να τονιστεί είναι ότι από τη στιγμή που οι μέχρι πρότινος δωρεάν παροχές μπαίνουν με όρους εργολαβίας, ο εκάστοτε επιχειρηματίας θα κάνει τα πάντα για να μειώσει το κόστος ώστε να έχει μεγαλύτερο κέρδος. Αυτό σημαίνει από χαμηλούς μισθούς, εντατικοποίηση των εργαζομένων ώστε να βγάλουν τη δουλειά όσο το δυνατόν λιγότεροι στον ελάχιστο χρόνο, επισφαλείς, έως στη σίτιση όλο και χειρότερη ποιότητα του φαγητού λόγω φθηνότερης αγοράς και άρα χειρότερης ποιότητας πρώτων υλών.

Η σίτιση έχει μειωθεί σημαντικά από πέρυσι, καθώς μόνο το 1/5 (2.250 φοιτητές) της σχολής δικαιούται να σιτίζεται δωρεάν. Όπως γίνεται στις περισσότερες σχολές πλέον, έτσι και στο Πάντειο η σίτιση έχει ανατεθεί σε εργολαβίες , συγκεκριμένα σε εμάς στην "Το

Βυζάντιο (ΑΦΟΙ Μπούντρη ΑΕ)", η οποία έχει υπογράψει μια πενταετή σύμβαση με το πανεπιστήμιο. Τα κριτήρια για να έχει τη δυνατότητα κάποιος να σιτίζεται είναι αστεία αφού υποτίθεται ότι βασιζονται στο εισόδημα της εκάστοτε οικογένειας, το οποίο μπορεί να μην ανταποκρίνεται καν στην πραγματικότητα. Ακόμα όμως και γι αυτούς που πληρούν τα οικονομικά κριτήρια οι θέσεις είναι συγκεκριμένες και περιορισμένες, βάζοντας τους φοιτητές σε μια διαδικασία ανταγωνισμού. Όποιος από την άλλη δεν δικαιούται, είναι αναγκασμένος για ένα πιάτο φαί να πληρώσει αντίτιμο 3 ευρώ. Παρ' όλα αυτά, αν κάποιος κάνει μια βόλτα έξω από τη λέσχη την ώρα που κλείνει θα παρατηρήσει πολύ φαγητό που περισσεύει να πετιέται στα σκουπίδια.

Αντιλαμβανόμενοι τα κοινά μας συμφέροντα θέλουμε να αντισταθούμε σε αυτούς που θέλουν να μεταφέρουν το κόστος φοίτησης στις πλάτες μας. Δεν πρέπει να μπούμε στη λογική τους, γιατί αύριο μεθαύριο θα δικαιούμαστε όλο και λιγότερα. Σκοπός μας δεν είναι να προτείνουμε δικαιότερα κριτήρια για το ποιος θα δικαιούται κάρτα σίτισης. Διεκδικούμε δωρεάν σίτιση για όλες/ους τις φοιτήτριες/τες ανεξαρτήτως κριτηρίων.*** Σε καμία περίπτωση δεν είμαστε ενάντια στους εργαζόμενους. Αντίθετα είμαστε δίπλα τους, αφού αποτελούν κι αυτοί κομμάτι των εκμεταλλεζόμενων της κοινωνίας, γνωρίζοντας πως οφείλουν να αγωνιστούν παρόλο που είναι δύσκολο μέσα στο καθεστώς επισφάλειας που τους επιβάλλει η εργολαβία. Είναι καιρός να αποβάλλουμε το αίσθημα ενοχής που μας προκαλεί η διαδικασία του ελέγχου γι' αυτά που μας αντιστοιχούν. Δε βγάζουμε κάρτες, δεν πληρώνουμε για τα αυτονόητα. Δε δεχόμαστε την υποτίμηση των ζώων μας αλλά παλεύουμε συλλογικά και αντιεραρχικά πέρα από συντεχνιακά αιτήματα, γι' αυτά που μας ανήκουν.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

ΠΑΝΤΕΙΟΥ

epp.espivblogs.net